

služ. místa, není tím však nic řečeno pro otázku, zda zatímní učitelé a učitelky občanskoškolští mohou nebo nemohou dosáhnouti zvláštního občanskoškolského »definitiva bez určení služ. místa«.

Č. 8305.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Usneslo-li se obecní zastupitelstvo, že upíše válečnou půjčku a podalo-li za tím účelem bance upisovací přihlášku prve, než usnesení bylo okresním zastupitelstvem schváleno, a zdráhá-li se pak obecní starosta o schválení toto zakročiti, jest banka legitimována o schválení to žádati sama.

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 18.106.)

Prejudikatura: Boh. A 8057/29.

Věc: »Centralbank der deutschen Sparkassen in der čsl. Republik« v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o legitimaci v obecní věci.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 15. února 1926 požádala Ústř. banka něm. spořitelén v Praze osk-i v B., aby podle § 97 ob. zřiz. dodatečně schválila několik zápůjček, které u ní uzavřela měst. obec S. v letech 1916 až 1918 za účelem úpisu vál. půjček. Když k dotazu, učiněnému u jmenované obce, měst. úřad oznámil, že za schválení zápůjček těch nežádá a proti zakročení banky o schválení jich protestuje, zamítla osk žádost s odůvodněním, že k žádání takovému by byla legitimována toliko obec anebo by tato při nejmenším musila k němu dáti své svolení, což však se nestalo.

V odvolání proti tomu dovozovala banka svoji legitimaci ke zmíněnému zákroku ze smluvního práva, jehož nabyta podáním a podpisem upisovacích přihlášek na základě usnesení obec. zastupitelstva. Nař. rozhodnutím žal. úřad odvolání nevyhověl a vyslovil, že osk žádání st-lky právem odmítla.

O stížnosti uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka, byla-li stěžující si banka oprávněna, když o schválení zápůjček, obcí u ní uzavřených, nezakročil starosta, žádati o schválení to sama. Žal. zsv legitimaci st-lky k tomu popřel, vycházeje z právního názoru, že z usnesení obecního zastupitelstva, které potřebuje ještě schválení, nevzchází druhé smluvní straně nárok, schválení to u dozorčího úřadu vynutiti, poněvadž jde toliko o projev smluvní vůle obce, který o sobě není způsobilý právní účinky obcí zamýšlené umožniti.

Je sice pravda, že usnesení obecního zastupitelstva, směřující k uzavření nějaké smlouvy, není samo o sobě schopno plných právních účinků, které se pojí k smluvnímu projevu osoby soukromé, k právním činům plně způsobilé, takže dokud takové usnesení nestalo se v pořadu instančním naříkatelným a, je-li k němu zapotřebí dozorčího schválení, dokud schválení to nebylo uděleno, nezakládá smluvní projev obce zpravidla plných právních účinků uzavřené smlouvy.

Než při tom nelze — jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 8057/29, jednáním o prodeji části veř. statku obecního — přehlížeti, že smluvní vůle obce, byla-li vůči kompaciscentu projevena, i když se tak nestalo v předepsané formě, kterouž podle zákona (§ 55 ob. zřiz.) plná právní účinnost smluvního projevu obce je podmíněna, zakládá pro kompaciscenta subj. právní situaci, která jsouc podobna oné, jež vzniká uzavřením právního jednání podmíněného; představuje již v době nerozhodnosti nabyté právo určitého obsahu. Při tomto právním názoru setrvává nss také v daném případě.

Je-li tedy k usnesení obecního zastupitelstva podle zákona potřebí dozorčího schválení, o něž je ve smyslu § 56 obec. zřiz. povinen zakročit starosta obce a jestliže tento, ať z jakéhokoli důvodu tak neučiní, zasahuje tato protizákonná nečinnost starosty rušivě do právní situace kompaciscentovy, které nabyt ze smlouvy s obcí ujednané, byť tato ještě plného právního účinku neměla, stejně jako, když v takovém případě k opravnému prostředku legitimované strany instančním rozhodnutím usnesení obecního zastupitelstva se ruší anebo se odpírá dozorčí schválení usnesení toho, o něž starosta obce požádal.

Přísluší-li však, jak bylo ve shora uvedeném nál. Boh. A 8057/29 dovedeno, za okolností posléze dotčených kompaciscentu stížní legitimace nejen v řízení instančním, ale i před nss, pak nelze důvodně ani stěžující si bance upíratí právo, aby sama zakročila o dozorčí schválení usnesení obecního zastupitelstva, na jehož základě u ní podáním upisovacích přihlášek byly zápůjčky uzavřeny, nesplnil-li v tom směru svou povinnost starosta.

Č. 8306.

Jazykové právo. — Zahraniční věci: Jazykový spor vzniklý tím, že čsl. zastupitelský úřad v cizím státě předepsal pouze jazykem čsl. tuzemci konsulární poplatky za úkony, které zastupitelský úřad provedl v onom cizím státě, je ve smyslu § 2 zák. jaz. lokalisován v onom státě cizím.

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 20.256.)

V ě c: Firma Ig. K. v N. (adv. Dr. Fr. Wien-Claudi z Prahy) proti ministerstvu zahraničních věcí (odb. rada Dr. Mich. Hlavička) o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Vyslanectví Čsl. republiky v Římě, které k žádosti stěžující si firmy zakročilo u italských úřadů stran desekvestrace jejího majetku, zaslalo této firmě do rukou jejího právního zástupce poplatkový výměr z 28. července 1924 výhradně v jazyce českém a připojilo k němu složenku min.-a zahr. věcí tištěnou rovněž pouze v českém znění. — Jazykovou dozorčí stížnost, již st-lka na postup vyslanectví podala a v níž se domáhala toho, aby jí jak poplatkový výměr tak i složenka byly zaslány též v jazyce německém, žal. min. nař. rozhodnutím zamítlo.